

ELIËZER WAS ZIJN NAAM

E- li- e- zer ging naar Ha- ran op be- vel van A- bra- ham.
Want zijn mees- ter wil- de dat hij daar- van- daan een vrouw mee nam.
E- li- e- zer was zijn naam en daar hield hij zich aan.
Met die naam ging hij op reis, bracht hij 't juis- te meis- je thuis.

'k Zoek een vrouw voor meester Izak,
maar niet zómaar elke vrouw:
'k zoek er één uit zijn familie
en is zij zijn God ook trouw? (refrein)

Uit de stad kwamen de vrouwen
's avonds naar de waterbron.
Eliëzer stond te kijken
wie hij 't liefste meisje vond. (refrein)

"Lieve God, wil mij nu helpen,
zorg dat ik de goede vind,
dan zal ik er één gaan vragen:
Geef me water, lieve kind" (refrein)

Nauwelijks was hij uitgesproken
of daar stond Rebekka klaar.
"Heer, ik geef u graag wat water,
'k drenk ook uw kamelen maar". (refrein)

Als je geeft, dan zul je krijgen.
Laban stond van 't goud versteld.
Eliëzer bracht Rebekka
bij haar bruidegom in 't veld. (refrein)